

De Witte van...

Neen, niet die van Zichem, maar wel die van Hoegaarden en consoorten. Daar willen wij het even over hebben.

De “tarwebieren” behoren tot de oudere biersoorten, kenden een mindere periode door de opgang van de pils, maar zijn al vele jaren aan een heropstanding bezig. Vooral in de zomer zijn ze geliefd, zeker door de jongeren.

Wie aan deze soort bieren denkt, denkt in de eerste plaats aan Hoegaarden. Maar het tarwebier is ook in andere landen gekend, denk maar aan de Weizen- of Weissbieren uit Zuid-Duitsland. Zoals ons witbier kennen ook deze een nieuwe bloeiperiode. Als we kenners mogen geloven is dat (nog?) niet het geval met het Berliner Weissbier.

Eventjes terug naar ons land, waar lange tijd Leuven het centrum was met Pieterman of Peeterman. Maar de heropstanding kwam er toen Pierre Celis in 1966 een oude brouwerij in Hoegaarden overnam – hijzelf was melkboer – en raad kreeg van een ervaren brouwmeester. De inwoners die sedert het midden van de jaren vijftig verstoken waren van “hun” bier, haalden opgelucht adem. Celis lukte en Hoegaarden werd al snel een begrip in gans België en daarbuiten. Aangestoken door dit succes begonnen andere brouwers ook met de productie van tarwebier.

We noemen voor de vuist weg: Bavik Wit (Wittekerke), Blanche de Bruxelles, Blanche de Namur, Blanche des Honelles, Blanche des Neiges, Brugs Tarwebier, Dentergems Witbier, Haecht Tarwebier, Limburgse Witte, Mater Wit, Steendonk, Timmermans Lambic Witte en Watou Wit.